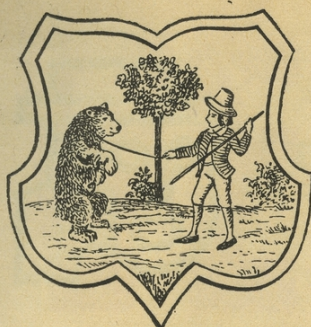

VĚTRNÍK

Vydává MěstNV ve Vysokém n. Jizerou s aktivem kulturních pracovníků

Větrník - roč. VI. - č. 9

Vysoké nad Jizerou 15. srpna 1973

Nový školní rok v Zemědělském odborném učilišti.

V nejhezčích letních měsících ožilo naše městečko Vysoké nad Jizerou novými tvářemi. Přijeli rekreanti a užívají vzácného klidu, zdravého vzduchu, obdivují se přírodním krásám a my jsme rádi, že se jim u nás líbí. Léto i s prázdninami se s námi brzy rozloučí. Nastane práce všedního dne a naši milí hosté se rozjedou do svých domovů.

Vysoké nad Jizerou však brzy začne žít ruchem školního roku, objeví se mladé tváře, přijede zemědělská mládež do Zemědělského odborného učiliště získávat vědomosti, dovednosti i dobrý vztah k práci a ke společnosti. Na učilišti budou dva učební obory, a to traktorista mechanizátor a chovatel hospodářských zvířat. Celkem nastoupí 3.9. 1973 přes 100 učňů, z toho 45 do II. ročníků a 59 do I. ročníků. Budou zde chlapci i děvčata. Chlapci budou navštěvovat tříletý obor traktorista mechanizátor, získají řidičský průkaz na traktor, oprávnění k obsluze obilních kombajnů, nakladačů, páso- vých traktorů, budou mít kvalifikační zkoušky na svařování elektrickým obloukem i plamenem. V rámci nepovinného předmětu mají možnost získat řidičské oprávnění v rozsahu C. V dílnách učiliště se naučí zacházet s mechanizačními prostředky a odstraňovat nej- častější poruchy. Do tohoto oboru nastoupí 35 učňů.

Druhý učební obor chovatel hospodářských zvířat je rovněž tříletý, je určen pro chlap- ce i dívky. Absolventi získají vědomosti i dovednosti k vykonávání kvalifikované práce při ošetřování jednotlivých druhů hospodářských zvířat v mechanizované živočišné výrobě. Chlapci mají zařazen výcvik v řízení traktoru, děvčata v předmětu Rodina a domácnost poznají základy správné výživy rodiny a vedení domácnosti, naučí se vařit, seznámí se s vývojem a estetikou odívání a získají základy v šití a udržování oděvů a je pamato- váno i na nejnovější poznatky z výchovy dítěte. Do I. ročníku nastoupí 24 dívek.

Výuka v obou oborech probíhá v týdenních cyklech, jeden týden se vyučuje teorie, dru- hý týden je odborný výcvik. Na konci III. ročníku skládají učni závěrečné učňovské zkoušky a obdrží vyuční list.

Všichni učni mají nárok na bezplatné ubytování a stravování, dále obdrží zdarma pra- covní oblek, obuv, teplákovou soupravu, prádlo. Každý měsíc dostávají kapesné ve výši 50 - 100 Kčs, později 80 - 190 Kčs.

Na oba učební obory navazuje nastavba střední zemědělské technické školy, která je dvouletá a je ukončena maturitou.

Nově nastupujícím učňům i "mazákům" přejeme, aby se jim ve Vysokém líbilo a aby na- čerpali co nejvíce znalostí i dovedností.

Hrušková

Pokusná stanice ve Vysokém nad Jizerou.

V květnu letošního roku vyšel ve Větrníku náš článek, který velice stručně informo- val naši čtenářskou veřejnost o poslání stanice jako jediné v horské oblasti v českých zemích v rámci Geositě. Plníme slib a dovolujeme si naše čtenáře seznámit blíže o jednotlivých pokusech, nalézajících se v katastru našeho města. Současně s tím nalé- havě žádáme naši veřejnost, zejména mládež, ale také rekreanty a letní hosty, aby ni- jak nepoškozovali porosty pokusů, nevytahovali kolíky, ale zejména prosíme naši ve- řežnost, aby netrhali květy slunečnic, kde každý květ svoji neobyklou váhou může

VĚTRNÍK

ZVLÁŠTNÍ ČÍSLO ZPRAVODAJE PŘÍPRAVNÉHO VÝBORU

IV. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

VYSOKÉ NAD JIZEROU 21.-27. ŘÍJNA 1973

Krakonoš vás očekává ve Vysokém nad Jizerou

Zdá se, že to bylo včera, kdy jsme si řekli na shledanou na příští IV. národní přehlídce ve

Vysokém nad Jizerou, a zatím už dostáváte do rukou zvláštní číslo Větrníku — tolik oblíbe-

ného zpravodaje národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů. Má Vám podat jen stručnou informaci o rozsáhlé práci organizátorů, kteří se každý rok snaží připravit Vám v malém horském městě ve Vysokém n. Jiz. to nejlepší prostředí a kterým je právě Vaše spokojenost tou nejlepší odměnou. Letošní národní přehlídka se uskuteční jako součást národního festivalu zájmové umělecké činnosti vyhlášeného k 25. výročí Vítězného února. I tato přehlídka je jeho výsledkem, vymožeností socialismu, rozvíjejícího kulturní aktivitu pracujících ve městech i vesnicích. Stěží by se v minulosti mohlo stát i Vysoké nad Jizerou místem setkání tolika lidí zapálených pro ochotnické divadlo.

Vysoké nad Jizerou se v poslední době čím dál více stává pojmem, a to nejen ve vesnickém amatérském divadle. I nadále chceme však zachovat určitý originální charakter přehlídky s její neopakovatelnou atmosférou. Věříme, že se nám to letos — i v příštích letech — podaří. Zatím národní přehlídku připravujeme, ale za dva měsíce už bude Krakonoš vítat první soubor. Uvítá i Vás!

JOSEF HÁSEK

předseda MěstNV Vysoké n. Jiz.

Nově vybudovaná sokolovna ve Vysokém nad Jizerou —
moderní ubytovna pro účastníky národní přehlídky.

Nové a staré

Při přípravě IV. národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů se přípravný výbor snaží uplatnit to nejlepší z dosavadních ročníků. Stejně jako loni budou instalovány fotoviny a každý účastník si bude moci snímky ihned zakoupit. Výtvarným řešením vstupenek se vrací organizátoři k prvním ročníkům přehlídky. Jejich autorem, podobně jako celé řady dalších propagačních materiálů, je výtvarník Karel Růžek. Oproti minulým přehlídkám dojde k obohacení mimodivadelních programů a zlepšení práce informačního střediska. Ubytování bude rozšířeno i o lůžkové kapacity v okolí Vysokého n. Jiz.

Nejlepší inscenace loňské přehlídky — J. Edlis: Červen, počátek léta v provedení divadelního souboru TJ Sokol JZD Vysoká Libeň.

Kraje hlásí soubory:

Severočeský kraj

DS J. K. Tyla OB Hejnice

J. K. Tyl: PANÍ MARJÁNKA MATKA PLUKU

Jihočeský kraj

DS OB Mezná

K. V. Rais: VÝMĚNKAŘ

Západočeský kraj

DS Jindřicha Mošny ZK Kovosvit Holoubkov

O. Zahradník: SOLO PRO BICI (hodiny)

Středočeský kraj

DS SZK n. p. Náradí Bystřice u Benešova

E. Rannet: KRIMINÁLNÍ TANGO

Východočeský kraj

DS TJ Sokol Bystré u Poličky

E. Braginský - E. Rjazanov: SŮVA

Severomoravský kraj

DS KP Karolinka

D. A. Furmanov: ČAPAJEV

Jihomoravský kraj

DS OB Hvozdná

J. K. Tyl: KUTNOHORSTI HAVÍŘI

Předběžné informace v období příprav ná-
rodní přehlídky ve Vysokém nad Jizerou podá
Okresní kulturní středisko v Semilech, Tyršova
354, PSČ 513 01, tel. 2291, 2029.

Zvláštní číslo zpravodaje IV. národní přehlídky
vesnických a zemědělských divadelních sou-
borů ve Vysokém nad Jizerou. Redakce: Petr
Pešek. Vyšlo v srpnu 1973. Vytiskly Východo-
české tiskárny, n. p., Pardubice, provoz 09
Semily. Povolil OK ONV Semily pod č. 199/73.

otevření výstavy "70 let založení Českého Ski-klubu ve Vysokém nad Jizerou", které se konalo dne 22. července t.r. Za účasti cca 150 návštěvníků, mezi nimiž nechyběla i řada bývalých aktivních závodníků Vysocka a zástupce Čsl. ústředí lyžařského Mil. Bělo-nožník, jež uvítala správně muzea Jiřina Doulalíková, přednesl Josef Doulalík z Lí-berce, který svého času byl čínovníkem klubu, zahajovací projev, v němž obsáhle nasti-nil historii vzniku lyžařství ve Vysokém a na Vysocku. Podrobně uvedený výčet vysoc-kých závodníků snad by bylo dobře doplnit i jménem nejstaršího z nich, dosud žijícího 93. letého vysockého rodáka Františka Patočky, žijícího na odpočinku v Brně, který na závodech konaných dne 18. února 1906 vyhrál I. cenu ve "skoku pro dospělé" patnáctimetro-vým skokem. Pokud jde o průkopnice závodního lyžářství, jež v této době bylo výhradně doménou mužů, nelze nezpomenouti vedle jmenovaných nedávno zesnulé naší spolurodačky Andy Bartoníčkové- Pavlíkové, která již v letech 1907 - 1914 dobyla na závodech a sokol-ských přeborech celkem 5 prvních cen.

Výstava sama, spolu se stálou lyžařskou expozicí muzea, je unikátní příhldkou foto-grafických dokumentů a hlavně pak překvapujícího množství trofejí dobytých vysockými závodníky doma i v cizině. Je na co se dívat, je co obdivovat, je na co vzpomínat. Výstava potrvá do konce letošního roku a nenechte si ujít příležitost k jejímu zhléd-nutí.

Z historie vysockého Ski-klubu, o němž a jeho úspěších bylo již psáno v minulých číslech Větrníku, vzpomeneme alespoň základních dat jeho založení i jeho pozdějšího podílu na organizování českého lyžařství. Český Ski-klub ve Vysokém nad Jizerou byl ustaven dne 13. února 1903 na památné schůzi v hostinci "U lantverů" za četné účasti tehdejších nadšenou pro tento nově se rodící sport. Stalo se tak po rozhodném úspě-chu velkých lyžařských závodů konaných ve Vysokém nad Jizerou dne 1. února 1903 za me-zinárodní účasti. K stávajícím již tehdy Ski-klubům v Praze a Jilemnici přibyl tak třetí klub u nás ve Vysokém, a poněvadž podle známého rčení, že tres faciunt colle-gium" stalo se, že z tohoto kolegia tří již dne 21. listopadu téhož roku byl na t. j. stejně památné schůzi v jabloneckém "Ráji" za účasti zástupců těchto tří klubů ustaven "Svaz lyžařů království Českého."

Můžeme být na tato památná data hrdí a jest si jen přát, abychom současnou stag-nací činnosti vysocké lyžařiny mohli považovati za přechodný stav a rozběh k dalším činům a úspěchům. Je proto na současných i příštích činovnících lyžařského sportu u nás na Vysocku, aby majíce nesrovnatelně lepší podmínky pro úspěšnou činnost, udrže-li krok s nadšením svých dávných předchůdců, a nepromarnili tento vzácný a bohatý po-díl a vklad, jimiž naše Vysoké před 70 léty přispělo k právnímu postavení a organisa-ci lyžařského sportu v tehdejších zemích koruny České.

Prokop Hásek.

Zouvak, horštýblata a viks.

Zouvak, potřeba v domácnosti, dnes zapomenutá. U nás doma byl z tvrdého dřeva. Když zouvák ležel na zemi, na podlaze, vypadal jako zjednodušený brouk roháč. To hlavní - 1 hladké prkénko mělo v hoření třetině pod otvorem pro botu jakési nožičky, takže zouvak zachovával šikmou polohu. Fortel zouvání byl zcela jednoduchý: jedna noha se položila na dolní konec prkénka, aby silným tlakem zabránovala převrácení zouvaku a druhá obu-tá noha se vložila do otvoru mezi "rohy". Tahem se pozvolna noha vyzula. Tohle se dá-lo v době, kdy muži nosili vysoké boty, zvané též "faldovačky". Venkované měli tvrdé holinky a kalhoty do bot, kdežto ve městě byly v modě holinky měkké a kratší anosily se pod nohavicemi. Lidově se jim říkalo "horštýblata" nebo také "holštýflata". Náš tatínek je také s oblibou nosil, zvláště v zimě a líboval si, že má nohy v teple. Já jsme mu je musil udržovat v pořádku, totiž viksovat a nosit na správu. Viks-jinak se neříkalo - bylo černé leštadlo na boty, které se prodávalo v bílých dřevěných ku-latých krabičkách, kus asi za tři krejcare. Když viks v krabičce časem zaschl, jedno-duše se na něj naplilo a kartáčem se to fidlovalo na boty. Chvilku se to nechalo zas-chnout a pak se to velkým kartáčem leštilo čili viksovalo. Lesk byl neobyčejně pěkný. I pan farář i pan purkmistr si potrpěli na boty pěkně naviksované. To už bylo mým za-městnáním, v němž jsme se s bráchou Milošem střídali, celé rodině boty viksovat. Ta-tínkovy horštýblata musely zářit nejvíce. Jednoho podzimního dne povídá tatínek: "Vez-mi ten horší pár holinek a půjdeme s nimi k mistru Š. na správu". Šli jsme za školu k mistru, který měl v dílně 3 až 4 tovaryše a učedníky. Uvítal otce, vzal ode mne boty, důležitě je prohlížel přes brejle a pak hlasitě pronesl otázku: "Taky mi řeknou, pane řídící, který hovoří jím tyhle šífy šilo?" Na to otec s klidem Angličana: "Ty boty jsou, mistře, od vás!" Leknutí, nová řádná prohlídka, úsměv a resumé: "Na mou duši!" Všeobec-ná veselost vypukla a dobrá nálada ukončila tento starosvětský obřezek. Mně se v té

poštu. Těžkou rukou byla psána příloha k houslím, kde psal: "Posílám mnukoj křipky sou vod Skenářického Špidlena a proto to bude kalá práce. Ať hoch začne hned chodit do hudební školy v Semilech. Bude mu to jednou tůze dobrý, možná že by moh po vyučení hrát v Hradci v rozhlasu, nebo možné v národním divadle nebo ve filharmonii. Vono je vo pořádný muzikanty ukrutná nouze a těch co hrajou housle je prej jako šafránu. Říkal mě to Sternádek a ten nihdá neuže. Vo svátcích sme se s mámou krapet přejedli, protože tejdě mám jen porád česnečku a čaj s tvrdejma houskama. Hrom, aby do těch svátku uhodil, protože nám je dycky zle vod žaludku. Ryby sem koupil na Vysokým, zajice sem chytil do voka a u nás v konzumu sem koupil volej k jesličkám. Máma Vás taky pozdravuje, máte přijed pobejt. Krapet sněhu tady je, ale dřia ho bejvalo víc, pluhy ještě nejezděj a silnice je jako mlat, takže byste to autákem mehli preferknout jako nic. Vaši dědeček s bábou".

Josef Ďoubalík

Vo strejcoj Florijánovej.

Den páteční.

Každou sobotu chodil strejc do Vysokého pro forotu na celej tejden. Tenkrát měli kupci vodeuřený nejen v sobotu až do večera, elébrž i v neděli dopolenne, a to eště po zaurení krámu něhdo zustal z rodiny vodpoledne doma, dyby náhodou přišel nákej kunčoft "zadem". Taky toceví, neterpěli na náký dovolený, přesčas, inventury, nákupy, náhradní volna, přejimku zboží, nebo kór školení a schůzování, a tak krámy byly vodeuřený furtumfurt.

Jenmu sobotu chtěli Florijánovi bráť seno domu, a tak tetka vypravila strejce do Vysokého už v pátek dopolenne. A tak si to strejc štrádoval hoření ulicej, a už vod "dvorku" slyšal něhde na střeše ťukat šifraře. Všecky kamenný baráky mívaly tenkrát střechy šifrový a byla to náká krása. Kor třecha na kostele a na věži byla přenádhrná, Hdepak eternykt nebo kór plech. To ani za nic. A tak každý leto přišli do Vysokého šifraři a spravovalina třechách hde co bylo potřá po zejme povopravit. Taková uderžovaná třecha se šiframa nebo jak se taky říká s břidlicej, vyderžala celou věčnost. Jak docházel strejc k rynku, tukání bylo čím dál hlasitější, a taky jo, u lantverovy hospody viďal hrázku vopřenou vo zeď a na ni chvost slámy, aby každého terklo, že na třeseje šifrař. Taky to bylo vidět polle toho, jak chvílema slít ze třechy kus šifru jako krupavá sejkora a rozpersk se na zemi.

Šifrař ťukal zrouna na veršku třechy. Strejc se nejdřiu rozhlídl jesli zrouna něco zeshora neletí, rozkročil se a houk nahoru: "Toto všecko tobě dám, padna-li na zem budeš se mi klanět!" A při tom čmár rukou ze široka nad celým Vysokým. Šifrař se začechtal, vodprejsk si na zem a zařval na strejce: "Polib mně šos, satanáši!" Strejc párkrát uznale zakejval hlavou: "Umí! Hdo by to byl řek. Celej kristuspán!" Vodnaproti špláchla mu do nosu mastná vůně terdlouky, teda iternicový poliuky, a ve vokně zahlídl misu iternic. Eště se z nich čedilo. Šel teda do šenkouny, tenkrát řezník a hospoda byli pod jenno, dal si talíř terdlouky, dvě bílý iternice a štafalec chleba a s chutí pojed. Bylo mu diuný, že eště sou. "Inu sobotu tulle ehvíli bejvaj už pryč." "Inu dyť vona taky neni sobota, ale pátek," poudá šenkýř. Von strejc, jak byl uvyklej chodit pro forotu v sobotu, si to poplet. A tejdě ste ho měli viďat. Herklo v něm, čerstva zaplatil a trap na faru, a honem, hde je pan falář. Enu, hde by byl? Jed akorát poliuku. Zrouna zvonili polenne. Viďal, že strejc je nákej vyplašenej, tak se ho ptal hde hoří. "Ale nihde jennostpane, ale potřál bych vyspoudat. Sofort! Upad sem do těžkého říchu, neb sem přehlídl že je den páteční a pojed sem terdlouku a dvě iternice. Pan falář se zaškmouřil, zakejval hlavou a poudá: No, panejo!" Pak se na zkroušeného strejce přísně podval: "A vodkad byly?" Z rynku, dvě bílý, poudá strejc pokorně. A tu se pan falář rozchechtal až kočistě spallo leknutím z lavice a poudá: "Ale to strejče neni žánnej řích. Já je jim v pátek taky. To sou, aby se tak řeklo, iternice postni s kerejma nelze řešit. Děte s pánem bohem domu a poděkujte mu, že ste skerze čiperku řezníka těžkému říchu ušel." A co to pan falář dopoudával, kladla před něj hospodyně talíř kucmochu s červeným zelím a dvouma iternicema, teda těma postnima.

Strejc si liboval, jak to pámbu všechno pěkně rychtuje, že to de tak i tak. Přebrousil pár krámu, nakoupil forotu polle tetčina prikázání a nakonec se zastavil u feléku ru pro čtyry pakličky pohraničního tabáku. Pak zamířil za Brožovy k šachtám.

Prokop Hásek.

Okresní národní výbor v Semilech vydal v roce 1972 významnou publikaci

" Český ráj a Podkrkonoší "

Kniha má vysokou literární a grafickou úroveň a zasvěceně provází čtenáře po přírodních zajímavostech tohoto kraje a seznamuje jej s mnohostrannými výsledky lidské činnosti jeho obyvatel.

Textovou část harmonicky doplňují námětové a technicky dokonalé, často unikátní snímky přírodní a kulturně historické.

Publikace vhodně poslouží nejen každé veřejné knihovně, ale bude vhodným doplňkem knihoven školních, závodních, organizací Národní fronty apod.

Vzhledem k reprezentativnímu charakteru může být knihy použito jako daru při významných životních a pracovních jubileích pracovníků a funkcionářů ze všech oblastí.

Cizojazyčný text / ruština, němčina, angličtina, francouzština / dává příležitost rozšířit publikaci i mezi zahraniční hosty a turisty.

Kniha vyšla v edici Českého ráje, autoři: Jan Knob, Otakar Hrdlička, Ivan Krejzlík. Obsahuje 154 barevných a černobílých fotografií, vytiskla Svoboda, n.p. Praha. Cena Kčs 100,-.

Distribucí publikace bylo pověřeno Okresní kulturní středisko v Semilech, které také urychleně vyřídí Vaše objednávky.

Ředitel OKS: Slavomil Strnad.

Zahájení práce střediska poradenské činnosti.

Dnem 1. září 1973 zahájí svoji práci Středisko poradenské činnosti pro stavebníky rodinných domků **I n v e s t i s** Semily. Svoje sídlo má v Semilech, Luční ulice / vedle sport. stadionu/.

Tato organizace bude poskytovat jednak bezplatné informace stavebníkům, jednak na základě jejich objednávky, bude provádět za úhradu technické práce všeho druhu, včetně vypracovávání projektových dokumentací. Vedoucím celého střediska je **a. Luboš Skrbek**, vedoucím střediska poradenské činnosti pak **s. František Čech**.

Návštěvní dny pro strany jsou v úterý a ve čtvrtek vždy od 6.00 hod. dopol. do 17,00 hod. odpoledne.

Sedmdesátník.

Dne 15. srpna t.r. dožil se sedmdesátky vysoký kulturní pracovník, předseda Osvětové besedy, předseda Sboru pro občanské záležitosti, městský kronikář a posléze i člen naší redakce **s. Josef Knob**, odborný učitel na odpočinku.

Tohoto pilného jubilanta jistě není třeba našim čtenářům blíže představovati. Vedle svědomitého plnění povinností vyplývajících z jeho veřejných funkcí známe ho všichni jako důstojného mluvčího při doprovodu našich spoluobčanů na jejich poslední cestě a taktéž i dalších příležitostných proslovů.

Příkladem sympatickým rysem našeho jubilanta jest, že bez sebemenších ostýchavých zábran neváhá vykonávat pro naše město i namáhavé práce manuální, jako je uklid náměstí a městského parku, zcela jistě v rozumném přesvědčení, že žádná práce nemůže být ponižující a marná, je-li konána svědomitě ku prospěchu společnosti.

Josef Knob, rodák z žirného Jičínska srostl za dlouhá léta působení u nás s naším podhorským krajem a je jedním z nás.

Přejeme mu do dalších dlouhých let hojnost pevného zdraví a dobré pohody.

PH.

Drobné zprávy .

V minulém čísle Větrníku jsme informovali čtenáře o tom, že dochází k II. etapě úpravy koupaliště. Kabiny místnost pro správce plovárny a sociální zařízení i hlídání parkoviště jsou už v provozu. Návštěvníci a milovníci vody si ve zlepšených podmínkách užívají pěkné dny své dovolené. Při čistění a dalších pracích odpracovali mládež a dospělí téměř 2.000 hodin.

31. července měly děti opět příležitost navštívit zdejší loutkovou scénu a uvidět hru " Pohádka na ruby". Asi 130 párů dětských očí se dívalo s uspokojením na vysoké loutky.

První srpnovou neděli se odbyvala vysocká prázdninová pouť a v předvečer 4.srpna se konala poutní taneční zábava v sokolovně, která měla opakování druhý den o pouti. Ve Vysokém se říká, že po vysocké poti fouká ze strnišťat, podzim je na krku a na obzoru se už nesměle ukazuje začátek nového školního roku. Naším prvnáčkům, kterých letos ve vysocké škole bude požehnaně, přejeme dobrý start a úspěšné učení.

Jiřina Ďoubalíková

N a r o z e n i n y .

24. července oslavila v Rokytnici nad Jizerou rodačka pí Anna Holá , rez. o . cv.
Beuzková 75 let ,

4. srpna oslavil p.Karel Kocour 75 let ,

15. srpna oslavil p. uč. Josef Knob 70 let ,

25. srpna oslaví p. Josef Neřuka 70 let ,

27. srpna oslaví p. Augustin Fiala 93 let .

Přejeme hrdně zdraví !

Ú m r t í .

22. července zemřel v Pasekách nad Jizerou p. Bohumil Doležel ve věku 75 let,

22. července zemřel v Roudnici nad Labem p.JUDr Jan Vodseďálek, rodem z Vysokého nad Jizerou ve věku 56 let.

Čest jejich památce !

Redakci zaslané použité i nepoužité rukopisy nejsou-li vyžádány zěpt, ukládají se do archivu zpravodaje. Celoroční předplatné poštou 25,-Kčs. Odpovědná redaktorka Marie Ďoubalíková.
Větrník vychází jednou měsíčně. Řídí redakční rada. Příspěvky zasílejte nejpozději do 10. každého měsíce do Vlastivědného muzea. Cena Kčs 1,-.